

Показателен пример за ролята на обреда, макар и подчертано социоцентричен, в процеса на утвърждаването на жизнеността на сакрален топос и за плътната съотносимост между тях е ситуацията на Острия камък край с. Чокоба, Сливенско. Вече споменах някои елементи, кореспондиращи с ранни културни пластове с различен по своето съдържание културен текст, но в плътна семантична връзка помежду си.

Съществена част от ситуацията е фолклорната обредност, която се е изпълнявала тук и чрез която се осмислят съществуващите образувания (освен чрез преданията за Крали Марко).

Тук се осъществяват пролетните обредни излизания на младите (и не само на младите) на Младенци, пролетната моминска обредност - тук започва изпълнението на моминския обред буенец, чийто посветителен характер е неоспорим, изпълняват се игри с обреден характер: „Ерюменчи-позлатенчи” и „Сечи, сечи месечинка”. (Демирев 1989: 93-100) Тук се осъществява своеобразно представяне на годеницата-другоселка с бъдещ статут на снаха в селото, както и на всяка нова булка от селото. Но всичко това е свързано със задължителни обредни действия с вода, която се намира в „стъпките” на Крали Марко и за която се счита, че е лечебна и затова вземат от нея за болни хора. Всички при посещението на това място си измиват ръцете и лицето с вода от стъпките и връзват на близкия храст „нишан” от себе си. Това се прави и от буенечките, и от булките, и от всички останали. Тук се е палел и големият огън на Сирни заговезни. Практика, която в последно време има своята иновационна проява.

Видна е концентрацията на обредност от местната фолклорна култура на това място. И в двата типа обредност-пролетните общоселски посещения, Заговезнишкия огън и особено моминската обредност и игри и обредното представяне на младоженци има общ контекст, свързан с посветителството. А това означава, че съществуването на